

Els subscriptors de FE I VIDA

(Continuació)

Rnd. Antoni Ros	Sant Jaume
Demetri Hernández Ramon	Vendrell
Joan Soler Caralt	Bisbal
Rnd. Antoni Torné	Masllorès
Jordi Delriu Arnaut	Vilafranca
Ramon Tous Bonet	Vilanova
Genís Sans Tarafa	Madrid
Jaume Totusaus Escofet	Bellvei
Josep Vila Vidal	Bellvei
Rnd. Miquel Badosa	Banyeres
Josep M. ^a Ventosa	Banyeres
Josep Giró Lleó	Vendrell
M. ^a Teresa Palau	Sant Jaume
Josep Pérez Monche	Gornal
Josep Ribosa	Banyeres
Marta Mata Garriga	Seifores
Josep Oiol Rosell	Vilafranca
Jordi Pàmies Felip	Reus
Jaume Ferret Tort	Monjos
Joan Guasch	Pont d'Armentera
Maria Cañas, Vda. Oliver	Vilafranca
Rnd. Joan Peris	Sant Marçal
Antoni Rovira	Pont de Suer
Serafi Pardo Soler	Vallirana
Pere Rafecas	Vallirana
Lluís Murtró	«La Porxada»
Ramon Ferré Nin	Vilafranca
Antoni Cervelló Vives	Montblanch
Revista «Villanueva»	Vilanova
Lluís Huguet	Castellvell
Noviciat Germanes Carmelites	Tarragona
Erald Ribas Montané	Gornal

(Seguirà)

Extreiem del nostre confrare VENDRELL el següent article brillantíssim degut a la ploma de la Sra. Marta Mata Garriga, de Seifores, que també ens honrem en considerar-la col·laboradora de FE I VIDA:

La Llengua de Mossèn Cinto

Es conta d'un rossinyol que s'havia enamorat d'una princesa; la qual sofria un mal tant misteriós que sols podria guarir-se quan al roser blanc que creixia sota la seva finestra hi esclatés una rosa vermella. Tots els euginys per aconseguir-ho havien estat debades i sols calia esperar la mort de la princesa, quan el rossinyol apretà el seu pit enamorat contra el tny del roser per encomanar-li l'escalf de la seva vida. Les espines es clavaven en l'amorós ocell, però ell cantava i cantava cada cop més dolçament com més sentia la seva carn esqueixar-se. Tota la nit cantà el rossinyol abraçat al tany espiuós que, en la sog generosa, puava nova vida; fins que en desvetllar-se l'alba, les espines li arribaven al cor i l'ocell caigué per sempre mentres es descloïa, prop del finestral, la més radiant rosa púrpura que mai pogués guarir una princesa.

Aquesta contalla em ve a la memòria quan penso en la vida i la mort de Verdguer. També ell era un rossinyol que des de l'adolescència començà a fer sentir la rica melodia del seu cant. No tenia més que vint anys quan el Saló de Cent de la ciutat de Barcelona el veié avançar sota les seves voltes, tímid i somrient, amb el vestit pagesívol i la barretina musca. Fiairós encara de les herbes que perfumaven la seva plana de Vich, per rebre un premi en els Jocs Florals. Era el primer i no seria l'últim,

puig aleshores començava la llarga llista de victòries poètiques que l'havia d'acompanyar tota la vida.

Pero ja en el seu cor hi havia nascut l'amor d'una princesa, des de segles ja en defalliment. Molts, ni creien que fos viva; abandonada i oblidada, els nacres irisats de la salut s'havien convertit en el blau esmorteït del vori; les riques gemmes que adés l'havien enjoïada, veien perdudes llurs clares aigües sota la pols i l'escòria dels segles. Sols la sentien viva i es resistien a deixar-la els seus fills més humils... i alguns poetes. Era la Llengua Catalana.

Què podria fer reviure la defallent Princesa? Quines aigües d'inaccessibles fonts li donarien nova vida? Quina ignorada flor de rar perfum podria deixondir-la? Mn. Cinto no s'aturà a pensar ho; rossinyol enamorat de la desventurada, es llençà damunt els espiuosos erbarzers que la cobrien i començà un bell cant, mentres son cor generós polia i cisellava, amb la pròpia sang, l'or i la plata que donarien nou esplendor a la ben amada.

El treball era exhaustiu; quan Mn. Cinto acabà la seva «Atlàntida», després de nou anys d'incansable amorosir amb la rica veu d'una potent inspiració els mots que l'abandó havia tornat sorruts i disgraciosos, la malaltia n'havia fet la seva presa, una anèmia cerebral el postrava i sols les aures del mar Atlàntic — on jaien sepultades les Hespèrides del seu poema — podrien apuuar-li la salut malmesa. Malgrat això, el Poeta no abandonà el seu cant i quan el rebrot de la dura malaltia el feu beure en l'marg, cosa de la tragèdia que entenebrí els seus últims temps, encara tingué forces per convertir-la en música amb les «Flors del Calvari» i el «Roser de tot l'any».

Foren el seu cant del cigne; la veu, que havia estat tendra en els «Idil·lis i Cants místics» o poderosa en l'incomparable «Canigó», s'extingí dolçament amb la vida del Poeta, després que hagué sospirat: «Jesús, Jesús, empareu-mel!». Era el 10 de juny del 1902.

Una multitud silenciosa i entristida l'acompanyà en son darrer viatge; i el Montjuich que el Poeta havia vist com una falda amorosa on reposa la Ciutat dels Comtes, el rebé en sos braços petris per guardar lo de cara al mar, sota els estels.

Però la Princesa dels seus somnis era viva; renascuda amb tot l'esplendor d'una beutat novella, i per sempre més seria anomenada «La Llengua de Mossèn Cinto»

Marta Mata

EXAMEN BRILLANT.—Felicitem a la nena Pilar Escarrà Guasch de sis anys, filla de nostres compatricis subscriptors barcelonins matrimoni Escarrà-Guasch, pel brillantíssim examen en els estudis de piano del Plan de l'Escola Superior de Música. Per celebrar aquest aconteixement tingué lloc un festival en el Niu d'Art de Barcelona en que aquesta xamosa nena prodigi interpretà «Sueño de Ninou». També participaren dignament en el festival les seves germanetes Mercè i Montserrat.

VETERANIA CICLISTA d'un ARBOCENC de 70 ANYS.—Aquet any la vila de Vendrell ha celebrat la XII Festa de la Bicicleta amb l'esplendor que és propi en tota organització «Jo n'Fusté». El premi de Veterania l'obtingué com a tres anys nostre compatrici subscriptor Sr. Joan Romagosa, (a) Escofet.

Sorollós èxit de la Colla «La Muxerra»

El dia de Sant Pere, els ardits Xiquets de Valls, realitzaren una atrevida actuació a la ciutat de Reus. Ultra que la pluja destorbà la festa, aprofitant un esquiuc de l'atmosfera, que apai-gava el temps, s'enfilaren els xiquets coronant magníficament un «quatre de vuit» i «dos de set». Entre els fidels castellers arbo-cencs que hi col·laboraren s'emportà, com sempre, la palma dels castells nostre bon amic Sr. Eduard Vallés.